

Eva Storm gaat een school opstarten voor de nieuwe kinderen

EVA: *“Ik ontdekte dat kinderen hier
klaar voor zijn,
maar de ouders nog niet”*

EVA STORM HEEFT EEN DROOM: EEN SCHOOL OPRICHTEN Aangepast aan de behoeften van de nieuwe kinderen. Ze moest zelf als kind urenlang op de gang staan omdat ze op school niet begrepen werd. Toen ze ook nog eens een dochter kreeg die hooggevoelig is, werd het voor haar heel duidelijk. Het klassieke onderwijs veranderen is geen oplossing. Er dient een heel nieuwe structuur te komen en daar is Eva intussen voltiijds mee bezig.

“In het huidige onderwijs verandering aanbrengen, is slechts een tijdelijke oplossing”

Hoe is het idee ontstaan om een school te willen oprichten?

Ik heb zelf op school vele uren op de gang gestaan. Ik had de gave dat ik met amper twee woorden iemand op stang kon jagen. Ik had in de gang ook meer te leren dan in de klas. Ik was er vrij, kon er de vele prikkels plaatsen en ik kon een boek pakken om zelf te leren wat ik wilde. Mijn leuze was wel dat ik nooit iemand bewust pijn zou doen. Ik haalde wel de zwaktes van de leerkrachten naar boven zodat ze geheel konden worden. Daar in de gang kwam het idee om een manier uit te werken ‘hoe’ het anders kon. Ik heb mezelf toen beloofd dat ik later iemand wilde zijn die kinderen zou helpen om op zielsniveau bezig te zijn, in plaats van enkel cognitieve kennis op te slopen.

Je wist dus al op héél jonge leeftijd dat er iets niet klopte met het huidige schoolsysteem?

Ja, absoluut! Ik woonde tot mijn zevende in Afrika. Ik ervoer daar een totale verbinding met mezelf, de natuur en de mensen rondom me heen. Als kind had ik gesprekken in mezelf en had ik een hoge mate van helderheid. Op een gegeven moment verhuisden we weer naar hier en ik was plots mijn gronding helemaal kwijt en daarmee ook de verbinding met mijn hogere zelf, dat pure, heldere stukje in mezelf. Terug in België kreeg ik het moeilijk. Van een warm land met warmhartige, lachende mensen kwam ik in een school terecht waar iedereen op een stoel zat, niets mocht zeggen (tenzij het je gevraagd werd) en vriendschap en liefde stijf overkwam. Stress was een basis en er was zoveel moeten.

Je beleefde als het ware niet enkel als persoon maar ook als ziel een cultuurschok?

Het werd de zoektocht van mijn leven. Hoe doen we dat precies, onze intuïtie openen en sluiten? Ik begreep niet hoe de mensen hier met elkaar omgingen. Het was zo anders dan in Afrika. Ik ging twijfelen aan mezelf. Ik kon er ook niet bij dat wat voor mij een klein probleem was voor een ander een groot. Hoe erg het ook was, in Afrika werd altijd gelachen. Veel mensen hier lopen depressief rond. Ik kwam erachter dat het hier meer een denk- dan een voelwereld is.

En toch moest je ook die wereld leren kennen?

Toen ik elf was, stierf mijn vader en op dat moment besloot ik naar niemand nog te luisteren, vandaar mijn opstandigheid op school. Ook mijn hogere zelf heb ik nog meer verdrongen, al was dat een illusie natuurlijk. Maar ik vroeg me af: wat is dat voor een God die mijn vader van me afneemt? Op school ging ik toen een moeilijke tijd tegemoet. Mijn overtuiging was: ‘Waarom zou ik luisteren naar hen, zij luisteren ook niet naar mij? Achteraf ontdekte ik dat dit een typische indigokwa-

liteit is (Indigokinderen worden ook wel eens nieuwwetjidskinderen genoemd. Ze zijn hier op aarde met een bijzondere opdracht en gaan daar op latere leeftijd naar op zoek, nvdr). Mijn overlevingssysteem werd: hoe serieuzer en strikter de school, hoe vrijer en humoristischer mijn gedrag. Bovendien had ik ook dyslexie. Maar niemand had dat echt in de gaten.

Maar een school opstarten doe je niet zomaar.

Je mocht eerst nog wat meer levenservaring opdoen?

Een ander belangrijk keerpunt in mijn leven was de geboorte van mijn dochter Sarah, die inmiddels bijna veertien is. Tijdens de zwangerschap zei de gynaecoloog dat er iets mis was met haar hoofdje. Haar rechter hersenhelft bleek groter dan haar linker. Onze Sarah werd te vroeg geboren maar alles bleek in orde te zijn. Tijdens haar opgroeien, merkte ik dat ze paranormaal begaafd was. Daarom was haar rechter hersenhelft dus groter. Toen begon voor mij een hele zoektocht naar hoe ik haar én mezelf als moeder kon helpen.

Intussen was je ook nog een hardwerkende zakenvrouw?

Ik had al tien jaar lang samen met mijn partner Peter een reclamebureau en werkte dag en nacht. Sarah ging als jong kindje altijd mee naar afspraken. Want omwille van haar héél gevoelige natuur wilden we haar zoveel mogelijk bij ons hebben. Maar toen ze vijf was, kwam ze naast me staan en zei: "Mammie, wat is het belangrijkste: je reclamebureau of ik?" Ik schrok en antwoordde: "Jij." En toen zei zij: "Stop dan met werken." Zij wist immers mijn toekomst... ik niet. Het duurde nog een jaar voor ik besepte dat ze gelijk had: In die tijd holde ik met haar van dokter naar dokter, want ze was zo gevoelig dat één klein detail van onrespectvol handelen in haar omgeving genoeg was om 39°C koorts te hebben. Dit kwam ze vooral buitenshuis tegen, want daar verzweeg ze de pijn. In tegenstelling tot thuis, waar ze haar boodschap zeer streng en correct naar buiten bracht. Soms had ik écht het gevoel dat ik het kind was en zij de ouder. Omdat het voor de dokters soms ook een raadsel was, voelde ik dat ik zelf moest uitzoeken wat er aan de hand was om haar te kunnen helpen. Ik ontdekte dat haar pijn mijn pijn was en ben toen nog meer en intenser aan mezelf gaan werken. Mijn man had intussen een burn-out en de vrouw die bij ons werkte, was voor zes maanden uitgeschakeld. Dus we zijn met de zaak gestopt, wat niemand begreep. We begonnen helemaal opnieuw en hebben er nog geen seconde spijt van gehad.

Je vertelde net dat jullie Sarah overal mee naartoe namen.

Is het wel goed om een kind zo verregaand te beschermen?

Misschien was dat fout. Maar we hadden geen idee wat we anders konden doen. Tot haar twaalfde hebben we nooit een babysit gevraagd. We zouden haar op zielsniveau allicht gekraakt hebben, indien we dat wel gedaan hadden. Ze had ons al regelmatig de vraag gesteld: 'Waarom brengen mama's en papa's hun kinderen weg naar een crèche of school? Hebben zij iets verkeerd gedaan?' Het was alsof Sarah nog nooit op deze planeet geweest was en het er op haar planeet anders aan toe ging.

Peter en jij waren haar veiligheid?

Als ze ergens anders was of op school, kwam ze thuis met pijn in haar buik. Zo kon ze ook ineens zeggen: "Mama, er zit een man in huis die dood is en hij wil met me spreken." Peter en ik hadden toen geen idee van wat we daar mee aan moesten. Nu wel. Sarah heeft me verplicht om veel dieper te gaan vertrouwen op mijn intuïtie en ze leerde me met diep respect met mensen om te gaan. Door haar kan ik nu kinderen met paranormale gaven helpen om zich te openen en te sluiten. Ik heb ook beseft dat hoe meer ik mezelf transformeer naar de persoon die ik écht ben, hoe meer zij zichzelf kan zijn. Als ik me bijvoorbeeld niet kan concentreren, kan ik ook niet verwachten dat mijn kind dat kan. Sarahs fysieke pijnen waren mijn innerlijke pijnen. Dus naar de dokter gaan, was geen oplossing. Als we haar medicijnen gaven, had ze meteen last van de neveneffecten. Sarah kon alleen met héél zachte energie omgaan. Daarnaast heb ik ook veel geleerd van Franciska, de dochter van mijn zus.

Hoezo?

Franciska was van jongs af aan veel bij ons. Zij is ook hoog-gevoelig en heeft mij geleerd hoe ik, als opvoeder en verantwoordelijke, onthecht met kinderen kan omgaan. Je kinderen zijn immers je bezit niet en je kan hen niets opleggen. Het is zo belangrijk dat ze hun eigenheid kunnen behouden en daarnaast de conflicten uit hun omgeving de baas kunnen. Sarah en Franciska zijn, spiritueel gezien, een tweeling. Ze spiegelen mij de zon en de nacht in mijn leven, in mezelf.

Vind dan maar eens een school dat past bij zo'n gevoelig ziele als jouw dochter.

Ik begon te zoeken naar scholen die het bewustzijn droegen wat we thuis hadden. Vrede, respect en rechtvaardigheid zijn voor ons heel belangrijk. Maar ik vond geen school die bij ons als gezin paste. Zeker in het middelbaar onderwijs is er weinig aanbod. Het ligt daarom niet altijd aan de leerkrachten want je kan er echt heel goede vinden. Maar als het systeem, de methode niet past... In het huidige →

"Kinderen worden volgepropt met kennis maar er wordt niet stilgestaan bij vragen als: Wat kom je hier op aarde doen? Wat wil je zelf en hoe wil je het?"

onderwijs verandering aanbrengen, is voor mij slechts een tijdelijke oplossing. Voor de nieuwe kinderen is een heel nieuwe structuur nodig. Daarom heb ik besloten om van nul te beginnen.

Wat mag er anders?

Kinderen worden op een kinderachtige manier aangepakt. Ze worden volgepropt met kennis. Maar er wordt niet stilgestaan bij vragen als: 'Hoe zie je jouw leven en wat kom je hier doen?' Er wordt rond intelligentie gewerkt maar de eigen wijsheid van het kind wordt vergeten. Het kind wordt niet in zijn totaliteit op zielsniveau gezien, geraakt, gehoord.

Ik ben zelf dan maar gestart met een zaterdagschooltje waar kinderen al spelend zichzelf leren kennen op fysisch, emotioneel, mentaal en spiritueel niveau. Ze waren zelf ook verantwoordelijk voor hun leerproces. Vervolgens leerde ik mijn collega Miriam kennen en zijn we kampen beginnen te organiseren voor kinderen van vijf tot achttien jaar. Dit jaar waren we met 31 kinderen, negen begeleiders en twee koks. Welk etiket de kinderen dan ook opgeplakt krijgen, van ADHD, autisme tot paranormaal begaafd, iedereen was welkom. De kampen dienen als het ware als een soort voorbereiding op de school die er op een dag komt.

Waarom is die school er nu nog niet?

Het doel is een school te scheppen die past bij het bewustzijn van het kind en bijgevolg van het gezin. Ik heb ontdekt dat eerst de ouders, leerkrachten maar ook iedereen die met kinderen wil werken, onderricht nodig heeft voordat ze de kinderen van nu kunnen begeleiden. De afgestudeerden van de opleiding tot Lazulicoach (*Lazulicoaching is erop gericht het eigen potentieel aan vaardigheden, talenten, creativiteit, intuïtie en bewustzijn te verhogen. Meer info op www.lazulicoaching.com, nvdr*), die ik geef, zullen onder andere de leraren van de toekomst zijn. Zij krijgen een grondige opleiding in coaching en de Lazuli-Wijsmethode zodat zij de neurologie kunnen helpen veranderen en het kind het eigen spiritueel levenspad kan bewandelen. Zij leren kinderen, jongeren én ouders te coachen, te begeleiden én zichzelf te helen. Kinderen willen geen leraar die het beter weet en alleen de 'wat' (het vak) kan uitleggen, maar iemand die een tijdje hun levenspad mee bewandelt en hen het 'waarom' (de interesse, de verbinding met het hogere) en het 'hoe' (de strategie) meegeeft. De 'wat' moet het kind zelf bepalen, wil je de verantwoordelijkheid van het kind aanspreken en wil je het 'langetermijngeheugen' aanboren. Kortom, ik kwam er dus achter dat de kinderen klaar zijn maar de ouders niet. Kinderen die hooggevoelig zijn, voelen immers wanneer iemands energie niet oke is, maar ook hoe integer die is. Je moet eerst jezelf leren kennen, begrijpen hoe je zelf in elkaar zit en pas dan kan je voor een klas staan. Als je niet weet hoe een brein, emoties, en energie werken, moet je het niet proberen aan te leren aan kinderen. Hoe kan je bijvoorbeeld zelf spreken over gezonde voeding als je zelf niet gezond eet? Hoe kan je spreken over harmonie als er thuis altijd ruzie is?

Niet evident?

Het hoeft niet perfect te zijn. Als ik vind dat Sarah geen orde heeft, ga ik eerst een tijd met mezelf aan de slag en kijk ik hoe ik ordelijker kan zijn. Verder zeg ik niets tegen haar. Op een bepaald moment komt ze mij zelf zeggen: "Mammie, heb je al gemerkt hoe ordelijk ik ben?" Ik heb niet gezeurd, geklaagd én ben niet slachtoffer van de situatie

geweest. Ik heb mijn eigen verantwoordelijkheid genomen én de toekomst voor mijn dochter gegarandeerd!

Hoe dient dat nieuwe onderwijs voor de nieuwe kinderen eruit te zien?

De kinderen mogen leren, zowel hun cognitieve, linkerhersen helft als hun rechterhersen helft, die staat voor creativiteit en gevoel, bij het leerproces te betrekken. Het kind leert ook zijn staat van 'zijn' bekijken. Als die staat van zijn niet gemotiveerd is, zal het een bepaald vak niet leuk vinden. Als je iets niet leuk vindt, kan je het er wel in proppen. Maar leren doe je met je zintuigen, je beide hersenhelften en met je hart. Alle vakken zijn belangrijk. We willen er naartoe streven dat paardrijden even belangrijk is als aardrijkskunde en dat dansen even belangrijk is als wiskunde. De kinderen van nu hebben tegenwoordig zoveel te doen na school en dat doen ze liever dan wat er op school gebeurt. Het is de bedoeling hun gaven, talenten, kennis, wijsheid allemaal samen te brengen. Al die etiketten: ADHD, dyslexie, autisme... Dit zijn allemaal kinderen geboren met een gave die in het huidige onderwijs niet begrepen worden. Ze denken op een andere manier, namelijk multidimensioneel. Ze zien de wereld vanuit verschillende invalshoeken tegelijkertijd. In het huidige onderwijs komt het maar van één kant. Dan krijg je situaties dat jongeren zo schoolmoe zijn dat ze moeten overgeven. Of dat kinderen op de dagen dat ze cognitieve vakken hebben Rilatine gaan slikken.

Hoe pak je het aan?

Het grote doel is hen zelf verantwoordelijk te stellen voor hun eigen leven. Elke beslissing is hun eigen beslissing. Bijvoorbeeld als iemands strategie is om makkelijk het slachtoffer uit te hangen, gaan we aanleren hoe je dat precies doet, slachtoffer zijn in je hoofd. Als je weet hoe iets 'niet' werkt, kan je ook leren hoe het 'wel' werkt en daar komt het kind dan zelf achter. Kinderen zullen in de school met verantwoordelijkheid leren omgaan. Of het nu gaat om muziek, aardrijkskunde, theater,... Ze dienen een contract te tekenen dat ze bijvoorbeeld die vooropgestelde tien lessen zullen volgen. Ze mogen leren dat als ze zich dienen te concentreren ze zich dan ook goed kunnen voelen. Het is de taak van de leerkrachten/coachen hen te motiveren. Er wordt ook veel belang gehecht aan een hoog zelfbeeld en eigenwaarde. Maar hoe kan het kind het hebben als de ouders het niet hebben? Dus als je echt verandering wil, dien je het kind in zijn geheel aan te pakken en daar horen de ouders dus ook bij. Ouders zullen zich ook moeten inschrijven bij de school en een basiscursus volgen die gaat over liefdestaal. Mijn dochter heeft bijvoorbeeld als liefdestaal aandacht. Als zij van school komt en ik heb geen oog voor haar, is er de hele avond een negatieve sfeer. Het feit dat ik haar zie en mijn werk neerleg, betekent veel. Ik vraag niet wat ze gedaan heeft, maar hoe het met haar gaat. Het interesseert me niet zoveel wat ze gedaan heeft, want dit is meestal een opdracht van iemand anders en dat komt niet uit haarzelf. Ze hoeft voor mij niets te doen om geliefd te zijn. →

Eva Storm geeft een ticket weg voor de cursus *Coach je kind*, geldig tot eind 2012. Vier lezers mogen een tweede volwassene gratis meebrengen naar de cursus. Surf snel naar www.changethinkpositive.be & .nl, klik door naar CHANGE KADO en laat weten welke bijzondere gave jouw kind heeft, hoe jij dat ervaart!

TEKST: VANESSA LUYTEN-STIJNS + FOTO'S: ANN VAN WESEMAEL + MET DANK AAN: SIT & SLEEP® BVBA, TERVURSEVEST 30, 3000 LEUVEN

A woman with long brown hair, wearing a white long-sleeved shirt and a white fringed scarf, is holding a large red balloon high in the air with her right hand. She is smiling and looking towards a young girl. The girl, also with long brown hair and wearing a white long-sleeved shirt, is reaching out with her right hand towards the balloon. The background is a plain, light-colored wall.

*“Als je als leraar zegt dat
gezondheid belangrijk is en je rookt,
wat heb je dan werkelijk te leren?
Het is zò belangrijk om zelf
het goede voorbeeld te zijn”*

“Kinderen zijn zeventig procent van hun tijd op school. Ieder kind is anders en dient individueel bekeken te worden.

Stop met kinderen met elkaar te vergelijken. Op dit moment is het handig als het bewustzijn thuis op z'n minst even hoog is als het bewustzijn van het kind zodat er toch één plek is waar het kind kan ademen en zichzelf kan zijn.”